

Kreipimasis į Lietuvos Respublikos Seimą, Respublikos Prezidentę, Europarlamentarus ir į visus Lietuvos žmones, atsakingus už savo ir visos tautos ateitį

Lietuvos žmonių iniciatyva surinkta 320 tūkstančių rinkimų teisę turinčių Lietuvos piliečių parašų. Jais reikalaujama surengti referendumą dviem tautos egzistencijai ir demokratijos plėtrai gyvybiškai svarbiais klausimais: pripažinti Lietuvos piliečiams išimtinę nuosavybės teisę į Lietuvos žemę ir sumažinti piliečių iniciatyva rengiamų referendumų kvotą iki 100 tūkstančių rinkimų teisę turinčių piliečių parašų. Tai, kad surinktas toks didžiulis parašų skaičius, rodo, jog Lietuvos žmonių noras ir teisė dalyvauti šalies valdyme, apginti teisę į savo istorinius namus yra suvokta kaip ypatingos svarbos klausimai. Tačiau prieš šią tautos valią šiandien bandoma ne tik vesti antidemokratinę ir antikonstitucinę propagandą, bet ir ją blokuoti įvairių formalumų priedanga, kad valdžios institucijos ir toliau išsaugotų antidemokratinę monopolinę teisę spręsti visus svarbiausius tautos ir valstybės gyvenimo klausimus nedalyvaujant pačiai tautai ir nušalinant ją nuo šalies ateities kūrimo.

Žemių pardavimas nuosavybės teise užsieniečiams yra vienas iš svarbiausių klausimų garantuojant tautos ateities egzistenciją, jos laisvę ir nepriklausomybę ir todėl turėtų būti sprendžiamas tautos referendumu. Seimas, 1996 ir 2003 m., pakeitęs Konstitucijos 47 straipsnį, suteikiantį „užsienio subjektams“ teisę įsigyti Lietuvoje žemę nuosavybės teise be tautos referendumo, sukūrė specialią konstitucinę normą, pažeidžiančią Konstitucijos 9 straipsnio 1 dalį, kurioje įtvirtintas konstitucinis principas, nustatantis, kad „svarbiausi tautos ir valstybės klausimai sprendžiami referendumu“. Kolizijos atveju Konstitucijos principai turi viršenybę prieš specialias konstitucines normas. Šio straipsnio pakeitimas be referendumo pažeidė ir Konstitucijos 2 straipsnį – principą: „suverenitetas priklauso tautai“, o taip pat Konstitucijos preambulę, teigiančią „Tautos teisę laisvai gyventi ir kurti savo tėvų ir protėvių žemėje“. Tačiau „laisvai gyventi ir kurti tėvų ir protėvių žemėje“ gali tik tas, kas yra tos žemės savininkas.

Šiandien norint okupuoti kraštus, perimti jų valdymą jau nereikia įvesti ginkluotojų pajėgų. Tai atgyvenęs tautų pavergimo būdas. Tautoms pavergti šiandien kuriamas žymiai modernesnis ir veiksmingesnis būdas - supirkti nedidelių tautų žemes, jų gamtos turtus ir per tai perimti faktinį šalies valdymą ir tai daryti svarbiausia su pritarimu tos pačios šalies politikų, besivadovaujančių momentine ekonomine nauda. „Užsienio subjektų“, kuriems suteikiama galimybė laipsniškai supirkti Lietuvos žemes, suteikiama teisė nusipirkti ir teisė šeimininkauti mūsų namuose, naudoti mūsų žemę pirmiausia ne lietuvių tautos interesais ir tuo pagrindu primesti Lietuvos žmonėms naujųjų šeimininkų vertybes, įsitikinimus, kalbą. Tuo keliu jau eina Kinija, supirkinėdama teritorijas Afrikoje, Madagaskaro saloje. Sovietai okupavę Lietuvą irgi neišsivežė žemės į Maskvą, bet ją nusavinę pirmiausiai naudojo lietuvių tautai ekonomiškai pavergti, paversti Lietuvos žmones beteisiais kolūkiečiais.

Parduoti savo žemes užsieniečiams, tai sukurti teisinis prielaidas formuoti procesui, kuris laipsniškai verstų lietuvių tautą svetimųjų samdiniams savo namuose. Politinė valdžia visada veikė ir veiks pirmiausia ne samdinių, o žemės savininkų interesais. Lietuvių kalba tokiomis sąlygomis po kurio laiko rizikuoja ne tik nebūti valstybine, ji gali nebūti net viešai vartojama, nes tai bus ne savininkų, o samdinių kalba, lygiai taip pat, kaip buvo XVII- XIX a., kai kalbėti lietuviškai buvo neprestižiška, nes tai buvo baudžiauninkų, socialiai nereikšmingų ir kitaip socialiai pavergtų žmonių kalba. Valdžia, ketindama didinti žemės mokesčių, faktiškai siekia ekonominėmis priemonėmis priversti Lietuvos žmones kuo greičiau parduoti savo žemę – savo istorinius namus tiems, kurie gali pirkti. O pirkti pajėgia tie, kuri turi emisijos teisę leisti „popierinius“ menkai realiomis vartojamosiomis vertėmis garantuotus dolerius ir eurus. Ar gali viena Lietuvos žmonių karta dėl savo momentinio savanaudiškumo išsižadėti viso to, kas buvo šventa tautos ištisoms kartoms, ką tos kartos kūrė ir gynė šimtmečiais savo krauju, dėl ko žuvo pokario partizanai ir Sausio 13 d. didvyriai?

Pardavimą užsieniečiams bandoma teisinti Lietuvos stojimo į Europos Sąjungą sutartimi, pareiga laikytis sutarčių ir iliuzine viltimi išvengti galimų „finansinių nuostolių“ - ES negatyvios reakcijos. Kai tauta liks savo namuose svetimųjų samdine, jau nebeaktualūs bus „finansiniai nuostoliai, nes tauta jau bus patyrusi pagrindinį nuostolį – praradusi teisę būti šeimininke savo namuose.

Nuolat primenama būtinybė laikytis stojimo į ES sutarties, tai šiuo klausimu tikrovė yra tokia: Lietuva įstojo į ES kaip į laisvų demokratiškas valstybes sąjungą, kurioje sutartys ne tik sudaromos, bet ir koreguojamos, kad jos visą laiką išliktų laisvų tautų laisvai sudaromomis ir abipusę naudą kuriančiomis sutartimis. Jei sutartis po kurio laiko ima kuriai nors tautai kelti grėsmę, tauta turi teisę kartu su savo partneriais peržiūrėti atitinkamus tos sutarties punktus. Būtent apie tokį ES sutarties dinamiškumą besikeičiančioje Europoje 2013 rugsėjo 22 d. kalbėjo Vokietijos kanclerė A. Merkel: „*Esame tarp tų, kurie sako, jeigu sutartys nebėra pakankamos – plėtokime tokias sutartis*“. „*Žinau, kad kai kada valstybėms sunku prastumti sutarčių pakeitimus. Tačiau tie, kurie nori daugiau Europos, privalo būti pasiruošę naujoms taisyklėms, susijusioms su kompetencija*“. „*Europos Sąjungos šalyms turi būti pasiruošusios pakeisti savo sutartį, kad sustiprintų 28 valstybių bloką*“. Tai labai išmintinga ir ES ateitį kurianti politika. Tik tokia politika pajėgi ne tik išsaugoti Europos Sąjungą ateičiai, bet ir daryti ją nuolat patrauklią, nuolat atsinaujinančią ir nuolat veikiančią ją sudarančių tautų interesais. Tai laisvų tautų sąjunga, pripažįstanti, kad sutartys keičiamos, modifikuojamos kai tam atsiranda reikalas ir kad tokio reikalo iniciatyva ateina iš nacionalinių valstybių.

Lietuvos politikai, kurie nenori dalyvauti šiame ES sutarčių dinamiškumo palaikymo judėjime, nenori ES lygmeniu adekvačiai reaguoti į naujai tautai iškylančius iššūkius, kelia grėsmę ne tik lietuvių tautos egzistencijai, bet kenkia ir Europos Sąjungai, jos prestižui, nes daro ją nepaslinkią, nepajėgią reformoms, pavojingą nedidelių tautų egzistencijai ir dėl to nepatrauklią. Ar ne tokia stagnatoriška ES vizija ir didina euroskeptikų skaičių? Prieš ją jau ryžtingai protestuoja Vengrija, Čekija, Bulgarija ir kai kurios kitos ES valstybės, norinčios matyti ES kaip laisvo bendradarbiavimo, o ne diktato Sąjungą. Lietuva gyvybiškai suinteresuota tik laisvu, abipusiai naudingų sutarčių

pagrindu besitvarkančia Europos Sąjungą. Todėl raginame Lietuvos politikus dalyvauti kuriant būtent tokią Europos Sąjungą - abipusę naudą garantuojančių sutarčių pagrindu besikuriančią, pripažįstančią neskaitlingoms ir ribotos teritorijos valstybėms-narėms išimtinę teisę į savo žemę kaip į savo tautos istorinius namus.

Lietuvos piliečiai, rinkdami savo atstovus ateinančiuose Lietuvos Respublikos Prezidento, Europarlamento ir Seimo rinkimuose, turėtų apsispręsti, ar jiems balsuoti už tuos, kurie Lietuvos stojimo į Europos Sąjungą sutartį mato tik kaip pasiteisinimą nieko neveikti Europos parlamente lietuvių tautos labui, taip pat ir žemės pardavimo užsieniečiams klausimu, ar už tuos, kurie sieks aktyviai kovoti kartu su A. Merkel, kad „*Europos Sąjungos šalys būtų pasiruošusios pakeisti savo sutartį, kad sustiprintų 28 valstybių bloką*“ ir kad „*tie, kurie nori daugiau Europos*“ ją kurtų kaip besitvarkančią ne diktato, o abipusiai naudingų ir pagrindines tautų teises gerbiančių sutarčių pagrindu.

2013-12-20

Mykolo Romerio universiteto teisės profesorius	Alfonsas Vaišvila
Lietuvai pagražinti draugijos valdybos pirmininkas	Juozas Dingelis
Lietuvos Kultūros Kongreso tarybos pirmininkas	Krescencijus Stoškus
Lietuvos pilietinių organizacijų forumo garbės pirmininkas, LMA narys korespondentas, sociologijos profesorius	Romualdas Grigas
NVO padedančių stiprinti Lietuvos vaslybės gynybinius pajėgumus koordinacinės tarybos pirmininkas	Vytautas Zabielskas
Poetas, literatūrologas, publicistas, filosofijos daktaras	Vytautas Rubavičius
Lietuvos moterų lygos pirmininkė profesorė	Ona Voverienė
Lietuvos Sąjūdžio Vilniaus skyriaus tarybos pirmininkas	Leonas Kerosierius
Pilietinės savisaugos brolijos „Kamanė“ patikėtinis	Jonas Ivoška